

No. 15. Metai XIV

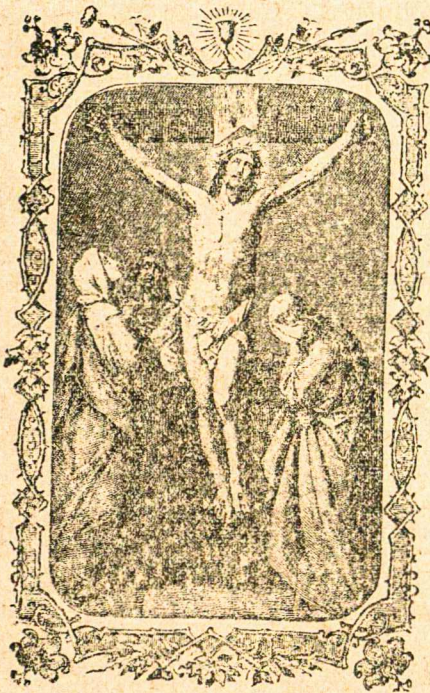
Balandžio-April 14, 1934



Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis.

Šventi Jubiliejaus Metai Visam Pasauliui



dieviška galybė, duoną ir vyną pakeičia Savo Kūnu ir Krauju. Dėl tokių brangių sukak-tuvių Šventasis Tėvas, Popiežius Pijus XI pereitais metais paskelbė Šventus Jubilėjaus Metus, bet gausiųjų jubilėjaus atleidų įgy-jimui pereitais metais reikėjo keliauti į Ry-ną, kad atlankyti nurodytas bažnyčias. Da-bar Jo Šventenybė Popiežius Pijus XI, atsi-žvelgdamas į žmonijos dvasinius reikalus, Šventuosius Metus pratęsė iki 1935 m. balan-džio mėn. 28 d. visam pasauliui.

Šia žinia džiaugiasi visas krikščioniška-sis pasaulis, nes jam duotama proga dar la-biau įsigilinti į Didžiojo Jubiliejaus prasmę, pagerinti savo kasdieninį gyvenimą ir pasi-naudoti teikiamaais atlaisdais.

Beveik visus pasaulio kraštus apaudžia politiniai ir ekonominiai kriziai. Tų krizių priežastimi daugumoje yra dvasiniai žmonių suirimai, valstybių valdovų ir jų talkininkų nukrypimas nuo Kristaus mokslo dėsnų, dar-bdavių gėbšumas ir nežmoniškas darbinin-kų išnaudojimas. Dėl to, jei kada buvo rei-kalingas Kristaus Bažnyčios darbo praplėti-mas misijomis, pasauliečių gyvu apaštalavi-mu, tai dabar jis yra tikrai reikalingas. Ir, reikia tikėti, kad katalikų padidintos mal-dos Jubiliejaus Metais, sukels daug didesnio pasiryžimo nešti Kristaus išganingąjį ir die-

Praeitais metais suėjo devyniolika šimtų metų nuo atpirkimo pasaulio per Viešpaties Jėzaus Kruviną Kryžiaus Auką. Taipogi su-ėjo devyniolika šimtų metų nuo kitos didžiosios ir brangios tikėjimo paslapties, būtent: nuo įsteigimo Švenčiausiojo Kristaus Kūno ir Kraujo Sakramento, bei Nekruvinosios Kri-staus Aukos — Šventųjų Mišių — per kurias Kristus išnaujo už mus aukodamasis savo

viškąjį mokslą į atskiras šeimas, į organizacijas ir į visus pasaulio kraštus. Kuo greičiau pasaulis pasigydydys nuo dvasinių ligų, tuo greičiau susilauks medžiaginės gerovės ramybės ir taikos.

Ir mūsų tautą nemažai yra sukrėtęs dorovinis susmukimas, indiferentizmas ir jau daug tendencijos rodoma vesti atvirą kovą prieš patį Kristų. Tokie reiškiniai rodomi ir Lietuvoje, kur žmonės per daug amžių buvo ištikimi Katalikų Bažnyčiai. Amerikos lietuviuose taip pat daug dvasinio apipuvimo, kurį reikia greit gydyti, nes išpalengva visą kūną gali užkrėsti.

Tie visi neginčijami faktai aiškiai kalba už neatidėliotiną reikalą imtis vieningo darbo — gyvu žodžiu, per spaudą, gyvais darbais ir gražiais pavyzdžiais apaštalausti. Taigi, ir mes, lietuviai, turime džiaugtis, kad pratesti Šventieji Metai, nes jie daug padės, kad mūsų gyvenimą dvasiniu žvilgsniu padaryti sveikesniu ir turtingesniu.

Per Šventuosius Jubiliejaus Metus, maldos paliktos tos pačios, kokios buvo praėjusiais Šventaisiais Metais. Tačiau Popiežiaus specialiam rašte (bulloje) pažymima, kad apart maldų dėl pasaulio gerovės ir taikos, Bažnyčios vienybės ir misijų praplėtimo, turėtų dar būt įjungiamas specialus siekimas, kad Dievas teiktusi sustabdyti ateistų propagandą, kuri šiandien vyksta prieš religiją, civilizaciją ir pasitvarkymą.

Jubilėjinių visuotinių atleidimų įgyjimų bus paprastos sąlygos. Prie gero sakramentų priėmimo, dar reikės ir vietos vyskupų nurodytas bažnyčias lankyti.

Tikyba

Protestantų vardas ir religija atsirado pirm keturių šimtų septyniolikos metų, kuomet popiežium nepatenkintas vienuolis Martynas Liuteris ėmė skelbti, būk užtenka vien stipriai tikėti Kristaus apreiškimu ir Išgany-

tojo kančios vertybę, kad gavus neabejotiną sielos išganyimą. Liuteris taip aukštino tikėjimą, kad išdrįso sakyti, būk geri darbai nėra reikalingi išganymui. Prisilaikydamas tos nuomonės Liuteris sulaužė savo vienuoliškuosius įžadus. Vienuolę Katariną Borah jis įtikino padaryti taip pat ir juodu gyveno, kaip vyras su pačia. Nors tat buvo paleistuvystė, bet juodu ją vadindavo moteryste, vis smarkiai skelbdami, kad tereikų vien tikėjimo, o ne gerųjų darbų.

Augštoje Chicagos mokykloje, vačinamoje Northwestern University, nieks nedėsto katalikų tikybos, bet ten dėstoma protestantų tikybos pažiūros. To universiteto profesorius Betts 1929 m. buvo išsiuntinėjęs protestantų dvasiškiams tam tikrą klausimų sąrašą, prašydamas atsakyti. Iš atsakymų galima buvo numanyti, kiek tikėjimo beliko protestantų dvasiškiuose penkto šimtmečio pradžioje po Liuterio laikų. 1933 metais profesorius Betts išsiuntinėjo kitą klausimų sąrašą ir pastaruoju laiku pagarsino, ką yra radęs atsakymuose. Ir mums neprošalį pažiūrėti, kaip stovi tikėjimas toje nuo katalikų atsisiskyrusioje krikščionių dalyje, kuri atsimetė neva tikėjimą garbindama, o gerųjų darbų reikalo nepripažindama.

Žinias apie atsakymus paduoda nekatalikiškas laikraštis "Literary Digest" 3 Kovo 1934 m. vol. 117, No. 9, p. 20. Iš tų žinių numanu, kad klausimų sąrašas ne visai tinkamai buvo nustatytas. Be to, laikraštis ne visus atsakymus pažymi. Iš tų nepilnų žinių yra užtektinai aišku, kad tikėjimas protestantuose nyksta. Todėl minėtasis laikraštis savo straipsnį užvardijo: "Nykstas tikėjimas į dangų ir pragarą."

Protestantai atmetė popiežių teisę privalomai skelbti gryną Kristaus apreiškimą; jie nepripažino visotinių Santarybių neklaidingumą, paneigė Bažnyčios Tėvų reikšmę. Tat visa vadinosi Šv. Padavimu. Jį atmetę protestantai sakė, kad apreikštasis tieses galima pažinti vienui-vien iš Šventojo Rašto. Tai-gi svarbu žinoti, kaip protestantai dabar gerbia tą Šv. Raštą, kurį sakėsi brangina labiau už katalikus.

Iš profesoriaus Betts'o gautųjų atsakymų matyt, jog Šv. Rašto neklaidingumą neigia 96 nuošimčiai episkopų dvasiškių, 80 nuošimčių liuteronų pastorių, 63 nuošimčiai baptistų, 20 nuošimčių presbiterijonų ir 9 nuošimčiai kongregacijonų. Jei-gu klausimų lapas būtų buvęs pasiųstas katalikų kunigams, tai nė vienas iš 29 tūkstančių katalikų kunigų Amerikoje nebūtų paneigęs Šv. Rašto neklaidingumą. Tai-gi dabar jau katalikams reikėtų protestuoti prieš Šventojo Rašto vertės paneigimą protestantuose.

Katalikų Bažnyčia brangino Šv. Raštą apaštalu laikais, ji labai brangino tūkstančiui metų praėjus, ir protestantų atsiradimo dienomis. Gerbdama Šv. Raštą katalikų Bažnyčia žinojo, kas jame yra parašyta paskutinės knygos pabaigoje, būtent; kad ne visos V. Jėzaus skelbtosios tiesos tilpo jame. Skai-tyk Šv. Jono Evangeliją 21 perskyrimo užbaigą.

“Yra dar daug ir kitų dalykų, kurinos Jėzus padarė. Jei kiekvienas iš jų būtų atskirai parašytas, tai manau, kad ir visas pasaulis negalėtų sutalpinti visų knygų, kurios reikėtų parašyti. (Jon. 21, 25).”

Šv. Jono Evangelija spausdinama Naujojo Įstatymo viduryje, bet ji yra parašyta vėliau už tas Naujojo Įstatymo dalis, kurios spausdinamos knygų pabaigoje. Protestantai pirm 400 metų nepaisė tos Šv. Rašte užrašytos tiesos, o dabar jau ir patį Šv. Raštą paneigia.

Šv. Mato Evangelijoje 25-tame perskyrime nuo 31 eilutės iki galui aprašytas paskutinis teismas. Tačiau jis pripažino tik 48 nuošimčiai apklaustųjų protestantų dvasiškių, tai yra, mažiau negu pusė. 39 nuošimčiai nepripažino, o 13 nuošimčių abejojo.

Toje pačioje Evangelijoje paskutiniojo teismo aprašymo pabaigoje pasakyta, kad blogieji eis į amžiną kentėjimą (Mat. 25, 46) ir ten pat truputį aukščiau pasakyta, kad tas kentėjimas bus amžinoji ugnis (Mat. 25, 41). Bet 80 nuošimčių protestantų dvasiškių pareiškė, kad negalima tą sakyti, jog pragare yra ugnies. V. Jėzus pasakė, kad toji pragaro ugnis surengta velniui ir jo pasiuntiniams (Mat. 25, 41), bet 54 nuošimčiai protestantų dvasiškių pareiškė, kad nėra velnio. Gerie-

siems žmonėms paskučiausiojo teismo Teisėjas paskiria dangų, tai yra, paskirta jiems amžinojo gyvenimo karalystę (Mat. 25, 35-46), bet 41 nuošimtis protestantų dvasiškių profesoriui Betts'ui pareiškė abėjonės, ar esąs dangus. V. Jėzus mokino, ir Šv. Povilas rašė, kad žmogaus siela niekuomet nemiršta (1 Cor. 15, 22), bet 8 nuošimčiai protestantų dvasiškių pareiškė, kad to nepripažįsta.

Iš šitų minėtųjų pavyzdžių jau matyt, kad dabartinė protestantų dvasiškija netaip skelbia, kaip V. Jėzus mokino ir netaip tiki, kaip Jo buvo apreikšta. 26 nuošimčiai tų dvasiškių pasisakė nebetiky į Kristaus Dievybę. Ne-gi stebėtina! Juk paneigus Kristaus skelbtąsias tiesas, negalima pripažinti Jo Dievybę.

Protestantai, kuomet ėmė skirtis atsimesdami iš Katalikų Bažnyčios, labai didžiavosi savo tikėjimo stiprybe, tačiau kaip liūdnai tas jų tikėjimas išnyko. Mums katalikams iš to nėra džiaugsmo, o tik nuliūdimas, kad Dievo apreikštąsios tiesos pažinimas sumažėjo. Visiems-gi yra pamokinimas, kad neilgai teišbūva nė labiausiai giriamoji dorybė, jei jos brangintojai atsimeta nuo tikrosios Kristaus Bažnyčios.

Toji Bažnyčia brangina Šv. Raštą ir tikėjimo dorybę, brangindama drauge ir Šv. Padavimą ir kitas dorybes bei apreikšimo tiesas. Bažnyčia neišpučia per daug to, ką ji brangina ir neduoda sunaikinti to, ką ji iš Kristaus yra gavusi.

Mums reikia džiaugtis, kad esame toje tikroje Kristaus Bažnyčioje. Ne pro šalį būtų pasimelsti, kad į ją sugrįžtų ir tie, kurie prieš ją protestavo. Jų protestai buvo neteisingi, nes iš įsikarščiovimo nematė tikrosios tiesos. Bet matant, kaip sumažėjo tikyba protestantuose, mums reikėtų saugotis, kad ji nesumažėtų mumyse.

Šv. Jokūbas yra parašęs: “Tikėjimas, jei jis neturėtų darbų, yra pats savyje miręs” (Jok. 2, 17). Protestantai, paneigdami gerųjų darbų reikalą, išmetė Šv. Jokūbo laišką iš Šv. Rašto. Keturių šimtų metų prityrimas parodė, kad netekęs gerųjų darbų tikėjimas neišlieka nemiręs. Tai-gi mes, norėdami išlaikyti savo tikyba gyvą, turime ją vykdyti gerais darbais.

P. B.



“Aš esmi gerasis ganytojas; aš pažįstu savasias ir manosios pažįsta mane, taip kaip pažįsta mane Tėvas ir aš pažįstu Tėvą.”

II SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

Evangelija

Jono 10, 11-16



NUO metu Jėzus tarė parisiejams: Aš gerasis ganytojas. Gerasis ganytojas duoda savo gyvybę už savo avis. Samdininkas, kurs ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs ateinantį vilką, palieka avis ir bėga; vilkas pagauna ir išvaiko avis. Samdininkas bėga, nes jis samdininkas, ir jam nerūpi avys. Aš gerasis ganytojas; aš pažįstu sąvąsias, ir manosios pažįsta mane, taip kaip pažįsta mane Tėvas ir aš pažįstu Tėvą. Todėl aš guldu savo gyvybę už savo avis. Aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos avidės; man reikia ir jos atvesti; jos klausys mano balso, ir taip bus viena avidė ir vienas ganytojas.

Lekcija

1 Petro 2, 21-25



RANGIAUSIEJI: Kristus kentėjo už mus, palikdamas jums pavyzdį, kad sekiotumėte jo pėdomis. Jis nepadarė nuodėmės, ir nerasta vyliaus jo burnoje; kuomet jam piktožodžiavo, jis nepiktžodžiavo; kuomet kentėjo, negrąsė, bet pasidavė tam, kurs teisė jį neteisiai; jis pats savo kūne, nešė mūsų nuodėmes į medį, kad mes, numirę nuodėmėms, būtumėm gyvi teisybei; jo randais jūs esate pagydyti. Nes jūs buvote kaip klaidžiojančios avys; bet dabar sugrįžote prie jūsų sėlių Ganytojo ir Vyskupo.

MELSKIMĖS

Meldžiame Tave, visa širdimi, visa siela, mums suteikti dieviškos ramybės dovaną ir nuodėmės atleidimą.

Viešpatie, pasigailėk!

Meldžiame Tave, už Tavo Šventą ir Katalikišką Bažnyčią kuri yr čia ir visame pasaulyje.

Viešpatie, pasigailėk!

Meldžiame Tave, suteikti mirusiems ir mirštantiems dangaus linksmybę.

Viešpatie, pasigailėk!

Meldžiame Tave, už mūsų Popiežių, už visus vyskupus ir kunigus ir kitus Bažnyčios tarnus.

Viešpatie, pasigailėk!

Meldžiame Tave, atversti nusidėjelius, ir apšviesti netikinčiųjų protą, patraukti jų valią ir juos visus atversti prie Tavo Bažnyčios.

Viešpatie, pasigailėk!

Meldžiame Tave, teiktis suteikti pravo-slavams, protestonams ir kitatikiams malonę suprasti jų klaidas ir pažinti kad Tavo Sūnus įsteigė Vieną Bažnyčią, kuri yra Šventa, Apaštališka, Katalikiška ir Visuotina. Duok, kad jie visi mestų savo klaidas ir įstotų Tavo tikron Bažnyčion, kurios aukščiausias ganytojas yra Popiežius, Tavo Sūnaus Vikaras čia ant žemės! Duok, kad būtų viena avidė ir vienas ganytojas.

Viešpatie, pasigailėk!

Meldžiame Tave, už mūsų miestą, už jo išlaikymą, ir už visus jo gyventojus.

Viešpatie, pasigailėk!

Meldžiame Tave, už panas, našles, už našlaičius, kalinius ir už atgailą darančius.

Viešpatie, pasigailėk!

Meldžiame Tave, už keliaujančius, nelaisvius ir už ištremtus dėl Tavo Sūnaus Vardo.

Viešpatie, pasigailėk!

Meldžiame Tave, už mūsų sergančius brolius ir seseris Kristuje.

Viešpatie, pasigailėk!

Meldžiame Tave, išklausti mūsų maldą, kurs visuomet nori mus išklausti.

Viešpatie, pasigailėk!

Viešpatie Visagalis, mūsų tėvų Dieve, pasigailėk mūsų!

Mylėti Dievą yra linksmybė: Meilė yra ramybė, meilė yra atsilsėjimas, meilė yra tyki, meilė yra ištikimumas. Ir kai Amžinoji Meilė — Dievas tampa širdies Šeimininkė, ji atsineša šitas dovanas: dangišką ramybę, neabėjotišką pasitikėjimą ir kitas.

Dar Vienas Stebuklingas Kryžius

Italijos mieste Asti, įvyko didelis stebuklas, apie kurį kalba visa Italija ir visas pasaulis.

Tenai Juozapiečių prieglaudoj buvo pri-glausta ir viena našlaitė vardu Marija Tartaglino, kuri jau kelintas metas kaip jaučiasi nesveika ir didesnę laiką turi gulėti lovoje. Jos kambarėly ant staliuko stovi nedidelis kryžius, 20 colių aukščio ir 8 colių pločio.

1933 met. rugpiūčio mėn. 9 d. Marija Tartaglino, priėmusi Švenčiausiąjį, jaučia savyje liūdesį ir girdi vidinį balsą, kurs sako, jog tikintieji atnaujina Išganytojaus kančias ir Jis nebegalės duoti savo gailestingumą nusidėjeliams, jei nieks nemėgins paguosti Jį ir atsilyginti Jam.

Rugpiūčio 11 d. Marija Tartaglino girdi Išganytojaus balsą, kurs pareiškia, kad Jis vėl kenčia, nes sakrilegai perdaug pasitiki Jo gailestingumu. Prisiartinę ir vidudienis. Tartaglino nebeiškenčia ir keliasi iš lovos ir klaupia po Išganytojaus kojų, prie savo kryžiaus. Apie 13 val. jinai jaučia vidinį balsą ir Išganytojas guodžias: "Mano dukterie, žinū rėk, į ką maną pavertė nusidėjeliai. . . mano kančia vėl atsinaujina." Jinai verkia ir ramina kaip moka savo Išganytoją, pakelia akis ir pamato Išganytojaus krūtinės žaizdą atvertą iš jos besiliejančią kraują. Jinai nusigąsta ir nenorėdama, kad kas pastebėtų, ima skarelę ir nušluošto kraują, bet kraujas nesiliauja liejesis. Tada bėga prie savo draugės ir virpėdama iš susijaudinimo šaukia, kad ateitų į jos kambarį. Jos draugė atėjusi taip pat nusigąsta, liečia kryžiaus šoną ir jos pirštas palieka kraujotas. Jos draugė norėjo pašaukti kokią nors seserį vienuolę, bet jinai neleido ir nenorėjo, kad kas nors apie tai žinotų. Jos draugė išėjo pasimelsti į seserų vienuolių koplyčią, kuri yra arti prie prieglaudos, o Marija Tartaglino, visa nuvargusi, atsisėdo ir kontemplavo savo Išganytoją. Štai vėl atsiveria žaizda ir liejasi kraujas. Tai įvyko apie 3 val. ir paskutinį sykį apie 5 val., kada Marija Tartaglino visa nuvargusi atsigulė lovoje ir laikydama rankose kryžių negalėjo nusiraminti dėl šio stebuklo.

Apie tai sužinojo ir T. T. Juozapiečių vyr. rektorius, kurs nenorėdamas visa tai tuojuau kelti aikštėn, prašė laikyti paslapyti ir tarė: "Matysime, ką norės daryti toliau mūsų Išganytojas." Taip viskas ir buvo laikoma paslapyti.

1933 m. rugsėjo 27 d. T. T. Juozapiečiai susirinkę iš daugelio vienuolynų laikė rekolekcijas. Marija Tartaglino pagal vyr. rektoriaus nurodymus tą kryžių ir visas sutep-tas krauju skareles surinko ir sudėjo į specialę dėžutę. Ir štai trečiadienį, rugsėjo 27 d. apie 13 val. jaučia kažkokį reikalą pašaukti vienuolę bet vėliau nusiramina ir nenori trukdyti, nes tuo metu vienuolės pietavo. Tačiau nenusiramina. Vidinis balsas jai lyg sako: "Kviesk mano sužiedotinę, nes jinai dėl mano meilės tave aptarnauja ir tu nenorėtum duoti matyt mano meilės ženklą. Tada Tartaglino greitomis siunčia savo drauge pakviesti vienuolę, kuri tarnauja Tartaglino ir pati Tartaglino skuba atidaryti dėžutę, kad pamatytų ar nevyksta vėl stebuklas. Tuo momentu įeina vienuolė ir abidvi atidaro dėžutę ir nustemba pamačiusios, jog žaizdos atvertos ir mato Išganytojaus krūtinę alsuojant ir kraują liejantis iš žaizdų. Vienuolė atsiklaupia ir šaukia: "O Jėzau, ką matau, ką matau." Išganytojas leidžia Jį kontem-pluoti ir taria jom vidiniai: "Noriu, kad daugiau būtų liudininkų, nes paskutinį kartą lieju iš šio Kryžiaus kraują." Tuoj pašaukiama vienuolių viršininkė, keli tėvai juozapiečiai ir visi su didžiausiu nusistebėjimu garbina kryžių, kurs nustoja liejės kraują. Tą dieną iš to kambario nenorima išeiti ir visi meldžiasi ir meldžiasi. Po to vyr. rektorius vėl prašo visa tai laikyti paslapyti ir apie tai praneša kapitulos nariams ir J. E. Asti Vyskupui, kurs įgalioja smulkiai viską išnagrinėti ir surinkti visas žinias. Visi įvykusio stebuklo liudininkai prisiekdami pareiškė, ką matė Vyr. Rektoriui. Kraujas buvo išanalizuotas Turino Universitete ir rastas tikras žmogaus kraujas. Kryžius buvo išnagrinėtas radiografijos ir nerasta nieko įtartino. Tada Vyr. Rektorius visus dokumentus perdavė dvasiniam tribunolui, kurs

nuodugniai išnagrinėjęs stebuklą pareiškė, kad

1. Stebuklas tikrą ir realų, nes paliudytas visokio luomo liudininkų: 5 vienuoliai juozapiečiai, 2 pasauliniai dvasininkai, 6 vie nuolės ir 4 pasauliniai žmonės.

2. Kraujas ištekėjęs iš kryžiaus yra tikras žmogaus kraujas, patikrintas Turino Universiteto 3 profesorių.

3. Nėra jokių galimų ir įsivaizdavimų, kad tai būtų padaryta per apgaudinėjimą ir kokiom nors priemonėm, nes liudininkai yra aukštos garbės asmenys, ir vieta, kur stebuklas įvyko, taip pat didelei pagarboj laikoma.

4. Stebuklas tikrai reikšmingas ir negali būti aiškinamas natūraliomis gamtiškomis priežastimis.

J. E. Asti vyskupas galutinai nutarė paskelbti stebuklą ir paskelbė savo Gavėnios laiške tikintiesiems.

Nuo kovo mėn. 4 d. iki kovo 10 d. T. T. Juozapiečių šv. Juozapo bažnyčioje buvo laikomos Misijos ir kovo 8 d. iškilmingoje procesijoje, dalyvaujant daugybei tikinčiųjų ir dvasininkų bei vyskupų, kryžius buvo nuneštas šv. Juozapo bažnyčion ir paliktas prirengtoje Kančios koplyčioje tikinčiųjų garbinimui. Žmonių minios plaukia iš visų pusių garbinti Stebuklingojo Kryžiaus, kurs leidžia prisirišti visiems ir teikia gausingas savo malones. *“Rytas,” Kovo 17, 1934.*

* * *

STEBŪKLINGASIS KRYŽIUS IR MES .

Paduodami žinias apie naują stebuklingą Viešpaties Jėzaus Kančios Kryžių, kreipiame dėmę, kad mūsų gadynėje daug įvoksta labai stebėtinų atsitikimų, būtent: --- gyvumą pareiškenčių kryželių, Kristaus Kančios ženklų atsiradimų ant kai kurių dievotų žmonių kūnų, švč. Dievo Motinos pasireiškimų, daugybė naujų šventųjų kanonizavimų.

Iš kitos pusės, mūsų gadynėje yra baisus pragaro puolimas Kristaus Bažnyčios ir tikinčiųjų. Laisvės panaikinimas tikėjimui praktikuoti šalyse kur bedieviai užgrobė valdžią, uždarinėjimas katalikiškų bažnyčių Meksikoje ir Rusijoje, uždraudimas katalikiškų laikraščių kur tik laisvamaniai įgyja valdžios, --- parodo, kad pragaras ir jo tar-

nai nesigaili pastangų, kad įvest į paklydimą net tikinčiuosius. Kaip geras yra mūsų Dangiškasis Tėvas, kuris tokiais sunkiais tikėjimo išmėginimo ir pagonijon grįžimo laikais leidžia labai nepaprastų įvykių, kad palengvinus tikintiesiems išverti gerume. Šitas naujas, mažutėlis, — ant stalo pastatomas — kryželis parodo, kad ne tik dideliu bet ir mažutėliu kryželiu Dievas stebuklus padaro; kad ne tik bažnyčiose, bet ir vargšės našlaitėlės prieglaudose kambaryje Viešpats Jėzus sau sielų numylėtines randa ir jas pasirenka savo naujų stebėtinų malonių tarpininkėmis. Viešpats Jėzus visuomet ir visur yra arti mūsų, tik mes apie tai neatmename. Jis ir dabar yra čia jau su tavim, gal būt tavo širdyje. Mylėk Jį, šaukis Jo pagalbos išverti gerume.

Malda į šv. Kazimierą

Ne prabangą, ne turtus, ne karaliaus rūmus
Pasirinkai, Skaistusi Karalaiti!
Tu nusprendei tūm pėdom eiti,
Kuriom taip, rodos, žengti įkyru mum.

Akis užmerkęs žemės šios smagumams,
Atvėrei jas į dangų tolimąjį.
Paskendai maldoje į Tąjį,
Kuriam tarnauti, rodos, taip sunku mum.

Šventasis Karalaiti, Lietuvos Skaistuoli,
Globok jaunimą mūs nuo viso pikto.
Neleisk jam pražutin žygiuoti šuoliais. . .

Padėk, kad mums jauniems pavyktų
Tarnauti Dievui ir gimtajai šaliai!
Šventas Kazimierai, melsk už mus Visagalj!

A. Flagrans.



Skaisti siela, Dievo malonėje, yra tar-
tum meilės lelija

Gerume visuomet pirmyn, niekuomet
atgal

Malda padeda žmogui nuodėmę pa-
mesti, — nuodėmė jam neduoda melstis —



KUN. IGNAS ALBAVIČIUS

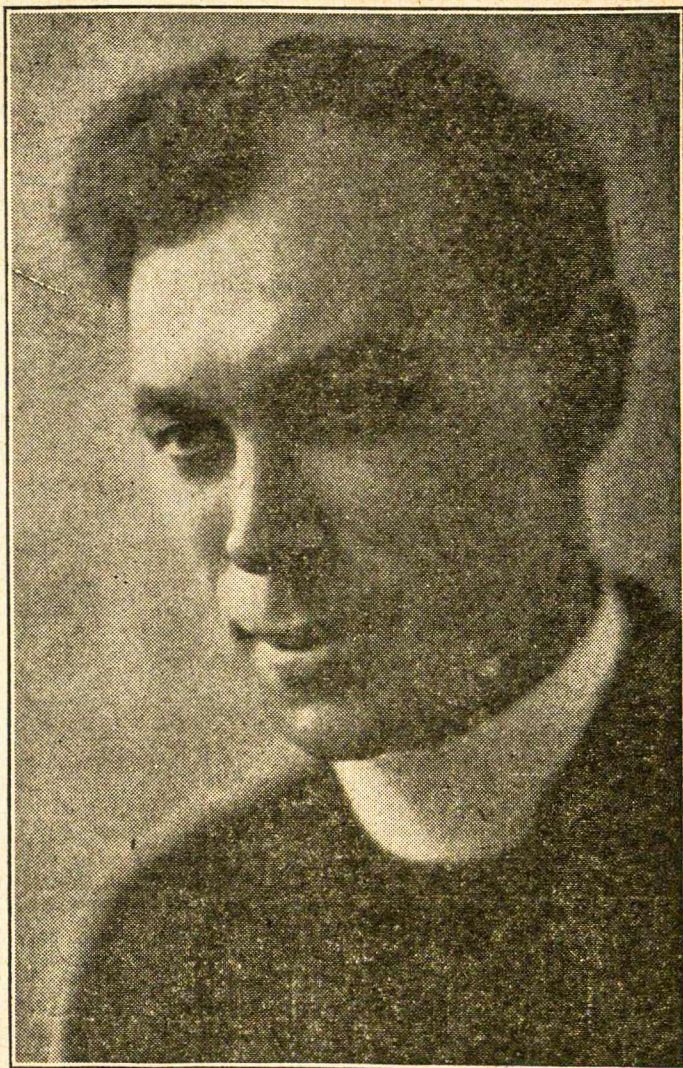
Dievo Apveizdos parapijos klebonas Chicagoje, Lietuvių Katalikų dienraščio "Draugo" Bendrovės pirmininkas, katalikiškos akcijos vairotojas, kuris užkvietė Marijonų Sidabrinio Jubilėjaus bankietą rengti jo globojamąje didžiausioje Chicagos lietuvių Dievo Apveizdos bažnytinėje salėje, ir pažadėjo savo ir parapijiečių nuoširdžią paramą.

Marijonų Jubilėjaus iškilmės įvyks gegužės 27 d. 1934. Pamaldos bus Aušros Vartų bažnyčioje, ir tą pačią dieną vakare bus Marijonų Vienuolijos naudai 25 metų sukaktuvių vakarienė Dievo Apveizdos bažnytinėje salėje.



VOKIEČIAI NUBAUDĖ SAVE

Vokiečiai įpyko už Lietuvos paskelbtą tautos ir valstybės saugumo įstatymą. Lietuvos įstatymas yra daug švelnesnis už nacių paskelbtą Vokietijoje. Bet Lietuva juo sutrukdė vokiečių įsigalėjimą ir žalingą Lietuvai veikimą Klaipėdos krašte. Labai supyko. Beveik visiškai sustabdė mažąjį pasienio susisiekimą. Vokiečiai ragina saviškius neiti į Lietuvą pirkti maisto daiktų. Bereginti Vokietijos pasienyje kai kur dvigubai pabrango maistas. Varguomenė tūkstančiais veržiasi į



Lietuvą. Čia gali pigiai ir gero maisto pirkti: kiaušinių, sviesto, sūrio, mėsos. Kitaip nebegalėdami sukliudyti vargingesniųjų, nuolat pradėjo didinti muitus. Dabar už sviestą pakėlė 40%, už kiaušinius 100%, o už sūrį net 300%. Reiškia, Vokietijoje esančių žmonių pragyvenimas tiek pat nuošimčių pakilo. Varguomenė nerami, nes visi jaučia, jog naciai neturėjo teisės kištis į Lietuvos vidaus reikalus. Įsikišo ir nubaudė — pasienio vokiečius. Kitaip sakant, Vokietija bausdama Lietuvą — nubaudė save.

A. A. KUN. TOMAS ŽILINSKAS

Pranešama iš Lietuvos, kad kovo mėn. 14 d. Rietave mirė kun. Tomas Žilinskas. Palaidotas savo išviškėje Šunskų parap., Mariampolės apskr. Laidotuvėse dalyvavo vyskupas J. Staugaitis, velionies giminaitis teisingumo ministris Žilinskas ir visa eilė žymių žmonių.

Velionis gimė 1866 m., gruodžio mėnesyje, Šunskų parap. Pradžios mokslus lankė Žiūrių Gudeliuose ir Veiveriuose. 1879 m. įstojo į Mariampolės gimnaziją; 1885 m. į kunigų seminariją Seinuose. Į kunigus išventintas 1890 m. Vikaro pareigas ėjo Grabave, Vysokie - Mazoviecie (Lomžos gub.), Kalvarijoje ir Vilkavišky. 1908 m. atvyko į Ameriką ir iki 1918 metų klebonavo gausioj lietuvių Šv. Petro parapijoj, So. Boston, Mass.

Kada pradėjo organizuoti Liet. Darbininkų Sąjungą ir savo bustine pasirinko Bostoną, kun. Tomas iš visų jėgų griebėsi darbo, kad padėti kun. F. Kemėšini ir jė taikiniškams išleisti šios naujos organizacijos laikraštį "Darbininką", kuris ne tik į Bostono ir Naujosios Anglijos, bet ir į visos Amerikos lietuvių katalikų gyvenimą įnešė daug naujos dvasios ir energijos. Kun. Tomas buvo nolus "Darbininko" rėmėjas ir bendradarbis.

A. a. kun. Tomas yra bendradarbiavęs ir kitiems laikraščiams: "Vilniaus Žinioms", "Vilčiai", "Šaltiniui", "Draugui" ir kitiems. Dar prieš spaudos atgavimą parašė ir išleido Prūsijoje: "Apie maldą, kaip raktą į dangų". Gyvendamas Amerikoje parašė: "Tiesos žodis socialistams", (išėjo keturi leidiniai), "Katalikų Bažnyčia ir demokratizmas" (du leidiniai). Sugrįžęs į Lietuvą 1919 metais išspausdino raštą: "Amerikos Lietuva". Be to, parašė ir išleido du didelius gražių pamokslų tomus.

Iš velionies raštų jau galima spręsti, kad jam rūpėjo religiniai ir tautiniai reikalai. Bet jis ne vien rašė, bet ir pats aktyviai darbavosi katalikiškoje visuomenėje. Jis veikia



organizacijose, dalyvauja seimuose, dedasi darbu ir gausiomis aukomis prie visokių tautos reikalų, sielojasi net ekonominiiais Lietuvos reikalais, stengiasi vienyti mūsų visuomenę ir jos vadus. Dėl to jį maţome Amerikos Lietuvių Kunigų Vienybės priešakyje, kurios pirmininku išbuvo nuo 1913 iki 1917 metų.

Taigi, a. a. kun. Tomo Žilinsko asmenyje Bažnyčia ir Tauta neteko uolaus veikėjo.

— Lietuvos derybos su anglais laikinai atidėtos. Delegacija parvyko į Kauną pasitarti su vyriausybe. Lietuva negali prisiimti aiškių pasižadėjimų, kai anglai nenori nustatyti pastoviai bekono kontigento.

— Lietuvoje ir visame Pabaltyje kalbama, jog greitai laiku bus įkurta Pabaltijo Sąjunga, nes to reikalauja gyvenamasis laikas ir valstybės gerovė.

— Į Lietuvą mano atvykti užsienių reik. komisaras Litvinovas. Jis, kaip rašo lenkai, tarpininkaus tarp Lenkijos ir Lietuvos ginčiams baigti.

— Lietuvių vadas Škotijoje ir ilgametis "Iševių Draugo" redaktorius kun. Juozapas Petrauskis mirė kovo 6 d. 1934.

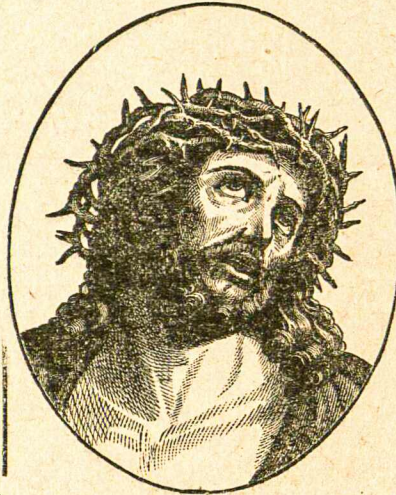
Giesmė Apie V. Jėzaus Mirimą Ant Kryžiaus

Gaida kaip “Šviesybė Svieto Viso.”

Pastaba. — Šią giesmę prisiuntė Juozas Kisminas iš Racine, Wisc., kurią jis per 50 metų mokas. Išmokęs Tirkšlių bažnyčioje, kame ją girdėdavęs giedant. Tos giesmės kantičkose jam netekę matyti.

Juozo Kismono prašymu, tą giesmę paduodame mūsų laikraščio skaitytojams. Tėpalengvina jį šiam *Kančios Jubilėjui* ma styti ir įvertinti mūsų nukankyto Karaliaus pasiaukojimo didumą.

Pakol Kristus numirė,
Viso pikto patyrė,
Sunkias Kančias kentėjo,
Kol mumis išgelbėjo.
Nors buvo nekaltas,
Tačiau Kryžium prikaltas.
Sopulingai alsavo,
Pabaigdams amžių Savo.
Kad sumuštas begalo,
Širdis tuojau apsalė.
Trejas tiktai adynas,
Kaip šiandiena vadinam,
Gyvs ant Kryžiaus merdėjo
Pakol dūšia išėjo.
Kad dvasios nebeatgavo,
Galvą nulenkė savo.
Motynos neapleido,
Pažvelgęs į jos veldą,
Kaip reikiant Ją parėdė,
Šventam Jonu pavedė.
Tas kaip valia įgavo,
Priėmė ją už savo.
Sopuliuose merdėdams,
Atsigauti norėdams,
“Trokštu” aiškiai sušuko, -
Dauginos baisi mūka.
Kareivis tai išgirdęs,
Ragotinę paėmęs,
Kempinę prie jos rišo,
Po tam Viešpačiui kišo.
Uksuso įvarvino,
Taip girdyti ketino.
Bet Viešpats pragavęs,
Maž ką teatsigavęs,
To gerti nenorėjo,



Nes jau mirti turėjo.
Žmonių įvairus būrys,
Kuris po Kryžium buvo,
Stebėjos į mirštantį,
Dievui dūšią duodantį.
Užėjo baisi mūka,
Saulėi šviesos pritrūko,
Numirėliai sukilo,
Žydų širdys sugilo.
Numirė Kristus Viešpats.
Taip norėjo ansai pats:
Kareiviai atėjusie,
Kristu mirusį radusie.
Niek kūnui nedarė,
Tik tai viršininks tarė:
“Longinai, durk Jam į šoną,
Atdanyk didią roną.
Be nēr tiktai apsalęs,
Kaipo pritrūkęs valios?”

Tas į Jėzaus krūtinę,
Įrėmęs ragotinę;
Pačią širdį pervėrė,
Žaizdą didžią atvėrė.
Po tam visi regėjo,
Kaip iš žaizdų tekėjo
Kraujas ir vanduo grynas,
Nors per pusę adynos.
Tuojau kūną nuėmė.
Tikinti verkti ėmė.
Sveikino Tavo ronas,
Kristaus Viešpaties šone.
Matau Jėzaus malonę,
Žaizdą išvydęs šone.
Jėzau, kurs balsą girdi,
Uždegt ir mano širdį!
Neverto tarno tavo,
Su ugnia meilės Savo.
Pripildys per gerybę,
Su dangiška linksmybe.
Idant per visas dienas,
Tu būtunei tik vienas.
Nuo žmonių numylėtas,
Čion ir kiekvienoj vietoj.
Širdis Dievo perverta,
Didžios malonės verta.
Taviepi visi gyvenkim,
Tave visi aukštinkim.
O kad ateis pabaiga,
Tu būk mūsų uždanga.
Per tavo šventą kraują,
Duok gyvenimą naują,
Šventų Tavo draugystei,
O dangaus Karalystei.

Amen.



Tikybinių Abejonių Priežastis

Velnius suardė vienybę tarp pirmųjų mūsų tėvų Adomo ir Jėvos ir Dievo. Šetonas nuolatos ardo tą vienybę ir tarp dabartinio žmogaus ir Dievo. Religija, arba kitaip saktant, tikėjimas yra ta vienybė. Matome, kaip ji visuomet, visokiausiais būdais yra žmonėse ardoma ir naikinama. Velnius panaudoja iškreiptą mokslą, mokslo išradimus, mokslininkų tyrinėjimus, bandymus, jų paskelbtas teorijas kelti žmonėse tikiybines abejones.

Kokia daugybė žmonių yra nepaprastai skubūs tikėti neva mokslininkams, kurie nuolatos daro įvairių klaidų, net paprastuose dalykuose. Ką vieni jų tvirtina, kiti dažnai tai neigia. Kaip tie patys žmonės, dėl mokslininkų teorijų, yra skubūs abejoti apie tikėjimo ir religijos mokslą, kuris yra Visąžinančio Dievo mokslas ir negali turėti savyje jokios klaidos.

Daug žmonių greitai yra laikytis tikrųjų ir netikrųjų mokslininkų nuomonių, kurios pataikauja trumpą laiką žemiškame gyvenime, o labai vengia laikytis religijos įsakymų, kurių laikymas iš klusybės Dievui patarnauja pelnyti amžinai laimingam gyvenimui.

Kodėl taip yra? Todėl kad velnius su savo tarnais tą ardymo darbą darba; todėl kad žmogaus prigimtis prie niekšysčių yra linkus; ir todėl kad žmogus dažniausiai yra "lepšis, šiaudų kūlys, vėjo pamušalas" nerandęs savyje drąsos ir stiprumo kovoti pats su savo blogumais. Jis mielai kiša savo kietą, puikų sprandą į savo geidulių, aistrų ir palaidumo jungą. Jis iš to jungo riečia savo nosį aukštin, išdidžiai manydamas apie save; būk tai esąs laisvas, o nemato, spangys, kad jis yra savo geidulių vergas. Geiduliai jį nutempia į biauriausias vietas ir nekartą padaro jį tokiu šlykščiu, kad jis išrodo biauresnis už biauriausią keturkojį.

Nuo kai kurio laiko Kalifornijos universiteto gydytojai pradėjo savo bandymus gražinti gyvybę pastipusiems šunims.

Štai mažas šunelis pripažintas jau negyvas. Jo širdis jau visiškai neveikia. Ina jį daktaras, leidžia į jo kraują tam tikrus chemikalus, vartoja nekuriuos kitus prietai-

sus ir šunelis atgyja. Keli toki bandymai, sakoma, pasisekė. Bet atgaivinti šuneliai nei vienas negyveno ilgiau kaip penkias valandas ir vėl padvėse.

Kaip kas, ypač bedievukai, jau ima tvirtinti, kad gyvybė greitai bus surasta ir be Dievo galima bus apsieiti. Ne vienas tikintis jau pradėjo abejoti, ar jis gerai daręs tikėdamas, kad Dievas yra gyvybės davėjas ir Viešpats.

Bet ar tokią "daktarų" gražinamą gyvybę galima vadinti gyvybe? Jokių būdu ne. Jie jokios naujos gyvybės nesutveria ir jos naujai šuneliui neįdeda. Jie chemikalais ir supimais atgaivina gyvybę dar neapleidusią pilnai šunelio organizmą.

Šie neva nauji tų daktarų išradimai patvirtina nuo seniausių laikų gyvuojančią nuomonę ir net įsitikinimą, kad, sustojus širdžiai plakti, gyvybė ne tuojaus ir ne staiga apleidžia kūną. Ji nyksta jame palengva. Jei organizmas nebuvo ligos sunaikintas, tai jame gyvybė laikosi kiek ilgiau. Tuo būdu neva negyvieji kartais gali būti atgaivinti.

Nuo senų senovės katalikų kunigai teikdavo ir teikia, kad ir sąlyginiai, išrišimą ir paskutinį patepimą, net į dvi valandis po mirties, nes tikima, kad gyvybės mirusiame dar gali būti, nors širdies plakimo nebepastebima.

DAUGIAU TIKĖTI JĖZUI KISTUI

Jei daktarai atgaivina kelioms valandoms prigašiusį šunelį, iš kurio dar neišėjo visa gyvybė, tai ne vienas randa sau progos pradėti abejoti apie tikėjimo tikrumą ir reikalingumą. Bet kodėl toki asmenys nesigriebia stiprinti save tikėjime, kuomet jie girdi kaip Jėzus Kristus prikėlė našlės iš Naaim sūnų, kurį jau nešė laidoti, arba prikėlė, gražino gyvybę Lozoriui, kuris jau buvo palaidotas ir pradėjo dvokti ir kurie prikelti, atgaivinti gyveno nei kelias valandas, kaip kad yra su daktarų atgaivintais šuneliais, bet gyveno labai daug metų?

Sustačius Jėzaus Kristaus ir gydytojų "gražinamą gyvybę," rodos neturėtų likti nei vienam abejonės apie tai, kam tenka labiau tikėti ir ko tvirtai laikytis. V. K.

TĖVAI MARIJONAI IR JŲ RĖMĖJAI

Jubilėjinė Vakarienė

Marijonų Rėmėjų Draugija sukruė ruošti Tėvų Marijonų pagerbimui ir parėmimui Jubilėjinę pokilį. Į tą pokilį kviečia visą dva siškiją ir visus Chicagos kiltadvasios liėtvius. Suprantama į paruošimą kviečia pačius jubilėjantus — Tėvus Marijonus. Jo Ekse. Vyskupas Pet. P. Būčys, M.I.C., kuris (su arkivyskupu Jufgiu Matulaičiu, M.I.C.) pirmasis įstojo į atnaujintą Marijonų Kongregaciją todėl jam šimet sueina 25 metai nuo įstojimo į Marijonų vienuolyną, gavęs Kolegijos Rėmėjų pakvietimą į jų ruošiamą jubilėjinę puotą, tuojaus pranešė, kad jis mielū noru atvykęs, jei tik būses Amerike. Tėvų Marijonų generalis viršininkas, D. Gerb. kun. A. Cikoto, M.I.C., kuris dabar lankosi Amerikoje, dėkinga širdimi priėmė Rėmėjų pakvietimą ir pasižadėjo tikrai atvykti.

Chicagoje gyvenantieji darbštesnieji Rėmėjai jau dabar pardavinėja jubilėjinės vakarienės bilietus, kad žinotų kokiam skaitliui ruošti vakarienę. Ypač daug laiko pašvenčia p. Liubertai, p. Grybas, p. Bacevičius, p. Kulikauskas. Vakarienės proga bus spausdinti gražūs atminimo programai; p. Kulikauskas jau renka biznierių paskelbimus. Rėmėjų skyriai parapijose gelbi pardavinėti vakarienės tikietų, renka maistą ir gelbsti paskelbimus gauti. Kai kurių parapijų skyriai dar darbo nepradėjo.

Kad Rėmėjų sumanymas pasisektų, reikia kad į darbą visi Rėmėjai dėtūs. Tat, raginkime ir kitus.

Gerb. kun. I. Albavičius, malonėjo užleisti Jubilėjinei Vakarienei didelę ir gražią Dievo Apvaizdos bažnytinę salę, kuri tai okazijai būsianti žavėtinai išpušta. Žodžiu, Rėmėjai pradėjo darbą rimtai. Dieve laimink jų nuoširdžias pastangas.

Tėvų Marijonų Prieteliai

Šiais metais, sueinant 25 metams nuo atnaujinimo Tėvų Marijonų Vienuolijos Lietuvoje, tenka jiems gauti daug gražių linkėjimų, sveikinimų, maldų ir aukų nuo prakilių sielų žmonių. Šitoje skiltyje skelbiame vardus tų, kurie Tėvų Marijonų Sidabrinio

Jubilėjaus proga yra jiems suteikę maldų puokštę arba prisiuntė jubilėjui auką.

Kunigai ir Broliai Marijonai visiems savo geradariams nuoširdžiai dėkoja ir už juos kasdien meldžias.

Štai keletas geradarių laiškų:

Wibaux, Montana. — Visa šeima linki geriausio pasisekimo jubilėjatams. Mūsų visa šeima jūsų intencijai sykiu išklauėmė Mišių ir priėmė Komuniją, sykiu du kart apėjome Kryžiaus Kelius, sykiu 3 sykius sukalbėjome šv. Rožančių, litanijas ir kitas maldas. Siunčiame viso \$6.00: už lapelius \$2.00, Rėmėjų Draugijai \$3.00 ir \$1.00 šv. Mišioms.

M. Margių Šeima.

W. Frankfort, Ill. — Brangieji Tėveliai: Siunčiu \$2.00 už tikietelius, \$3.00 Rėmėjų Draugijai ir prašau atsiųsti dar dvi knygetes su tikietėliais. Dvasiškąjį gėlių bukietą pasižadu siųsti Aukščiausiam mūsų Viešpačiui už tamstas.

V. Svinkunienė.

Seranton, Pa. — Siunčiu Jubilėjui aukos \$2.00, už išlaimėjimo lapelius \$2.00 ir \$1.00 šv. Mišioms. Sykiu siunčiu dvasiškų gėlių puokštę. Prašau pasimelsti už mano visus vaikelius.

E. Sideravičienė.

Mahanoy City, Pa. — Siunčiu jubilėjui aukos \$1.00, už lapelius \$2.00 ir maldų bukietą, nuo savės ir visos šeimos.

M. Jenulevičienė.

Shenandoah, Pa. — Siunčiu už tikietelius \$2.00. Negalėjome parduoti tai mama visus paėmė. Sykiu siunčiu \$1.00 Mišioms už tėvelio dūšią.

Elena Navickaitė.

Chester, Pa. — Brangieji Tėvai Marijonai: Jūsų Sidabrinio Jubilėjaus proga primkite mano geriausius linkėjimus ir karštas maldas. Siunčiu už tikietelius \$2.00 ir "Lai-vui" \$3.00.

Agota Juknevičienė.

Bristol, Conn. — Sveikinu su Tėvelių Jubilėjimi, aukoju maldų puokštę ir \$3.00. Už lapelius siunčiu \$2.00.

Waterbury, Conn. — Dvasiška gėlių puokštę renku, jubilėjui aukoju \$1.00, už tikietelius \$4.00.

M. Vosiliutė.

Maspeth, N. J. — Siunčiu už tikietelius \$2.00, Laivelui \$3.00 ir \$1.00 šv. Mišioms.

A. Galčius.

Chicago, Ill. — Tikietėlių nepardaviau, bet siunčiu \$2.00. *M. Tamašauskienė.*

Greenpoint, N. Y. — “Širdingai dėkoju, kad ir man davėt progos dalyvauti tame praktiniame darbe. Siunčiu aukos \$3.00 ir maldu puokšte.

Kokia aš būčiau laiminga, kad dar galėčiau išgirsti Tėvo Cikotos pamokslus. Gaila mian šio krašto žmonių, kad jie neturi lietuviškos parapijos, su savo vadovu. Visur yra misijos, o mūsų kraštelis yra apleistas.”

Red. Prierašas. — Kur nėra lietuviškų parapijų galima prašyti vietos katalikiškų klebonų, kad suruoštų lietuviškas misijas.

E. Haven, Conn. — Siunčiu jubilėjui \$1.00 ir \$2.00 už tikietėlius.

Agota Kudurauškienė.

Scranton, Pa. — Siunčiu aukos \$1.20 ir \$2.00 už tikietėlius. *M. Babusenevičius.*

No. Abington, Mass. — Kadangi prašote, tai meldžiuosiu jūsų intencija. Siunčiu dvasiškų gėlių bukietą, aukoju jubilėjui \$3.00 ir \$2.00 už išlaimėjimo lapelius.

Atsiųskite kun. K. Matulaičio knygą “Dorybės.” Įdedu \$2.00, jei neužteks, tai praneškite. (Redakcija: užteko ir dar liko).

Brocktone davė misijas Tėvas Marijonas kun. A. Būblys. Nors jau apysenis misijonorius, bet labai gražius ir pamokinančius pamokslus sakė. Mes Abingtonietės važiuoame į misijas kas vakaras, nors mums septynios mailės nuvažiuoti. Mes esame labai dėkingi Tėvams Marijonams už misijų davimą, taipogi Brocktono klebonui kun. J. Svagždžiui, kad jums kviečia. *O. Perekšlytė.*

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

Elena Vasyliūtė, So. Boston, Mass. . . \$3.00
 J. Skudris, So. Boston, Mass. 3.00
 E. Dusevičienė, Worcester, Mass. 3.00
 A. Jakubka, Lietuvoje. 3.00
 O. Rudienė, Orange, Mass. 3.00
 Sal. Andrulienė, Athol, Mass. 3.00
 O. Šlamienė, Philadelphia, Pa. 3.00
 V. Daugirdienė, Chicago, Ill. 3.00
 J. Maskvitenė, Chicago, Ill. 3.00
 U. ir S. Saučiūnas, Chicago, Ill. 4.00
 Elena Rusienė, Dorchester, Mass. . . . 3.00
 R. Dumbrauskienė, Waterbury, Conn. . . 1.00
 M. Palinkevičienė, So. Boston, Mass. . . 3.00
 S. Trakinienė, Montello, Mass. 3.00

Mrs. Mary Pasvensky, Phila., Pa. 3.00
 Rev. Ig. Valančiūnas, Phila., Pa. 3.00
 Cecilija Lupeikienė, Cicero, Ill. 3.00
 S. Jakubauskienė, Riverside, Ill. 3.00
 A. J. Benner, Haneage, N. Y. 5.00
 A. Miksienė, Lynn, Mass. 3.00
 O. Alaskevičienė, Waterbury, Conn. . . . 3.00
 A. Miškienė, Lynn, Mass. 3.00
 A. Jarmalavičienė, Montello, Mass. 3.00
 Marijonų Rėmėjų, 1 kp., Melrose Pk., Ill. 40.00
 Jonas ir Pran. Bacevičiai, Bellwood, Ill. 5.00
 Stulgaičių Šeimyna, Kensha, Wis. 5.00
 Pranas Kuizinas, Chicago, Ill. 3.00
 Leonora Narvilienė, Duquesne, Pa. 3.00
 A. Petkus, Chicago, Ill. 2.50
 V. Duoba, Oak Lawn, Ill. 3.00
 Uušulė Šaulienė, Waukegan, Ill. 3.00
 Mary Harmonienė, Springfield, Ill. 3.00
 J. Kuodulienė, Chicago, Ill. 2.00
 Ig. ir Ona Dačiolai, Chicago, Ill. 5.00
 A. Radzevičia, Chicago, Ill. 3.00
 Kun. M. J. Kazėnas, Pittsburgh, Pa. . . . 3.00
 J. Arlauskas, Scranton, Pa. 3.00
 Monica Rumeikienė, Braddock, Pa. 3.00
 Mrs. P. Saulis, Utica, N.Y. 3.00
 Mary Chernauskas, Paulsboro, N. J. . . . 3.00
 A. Kseliauskienė, Chicago, Ill. 3.00
 Eln. Pocienė, Chicago, Ill. 1.00
 V. Markis, Brighton, Mass. 3.00
 V. Slakauskienė, Rockford, Ill. 3.00
 O. Grigalevičienė, Rockford, Ill. 3.00
 J. Zileckas, Chicago, Ill. 3.00
 P. Mecukauskienė, Petersham, Mass. . . . 4.00
 A. Nausiedienė, Kewanee, Ill. 3.00
 G. Tupikienė, So. Boston, Mass. 5.00
 S. A. Pilackas, Chicago, Ill. 3.00
 O. Batulevičienė, Warehouse Pt., Conn. 3.00
 O. Petrauskaitė, Providence, R. I. 3.00
 M. Slankevičienė, Bridgeport, Conn. . . . 3.00
 J. Kiškunienė, Chicago, Ill. 3.00
 O. Aleknienė, Chicago, Ill. 3.00
 A. Paniskis, Philadelphia, Pa. 5.00
 Mrs. Anna Kibelsk, Manchester, Conn. . . 3.00
 C. Malaskevičienė, Elizabeth, N. J. . . . 3.00
 M. Petrauskienė, Ind. Harbor, Ind. 3.00
 B. Bacekonis, Racine, Wis. 1.00
 E. Bladekienė, Cicero, Ill. 3.00
 S. Butkus, Harvey, Ill. 3.00
 S. Narmantienė, Niagra Falls, N. Y. . . . 3.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

VYSKUPO LAZDA MUZIEJUJE

Grįžęs iš Sov. Rusijos vysk. T. Matulionis parsivežė lazda, kurią jam kaip pavargėliui kaliniai buvo padovanoję pasiramstite. Kaip brangią retenybę lazda jis atidavė Panevėžio miesto muziejui.

NAUJOS GADYNĖS PILOTAS

Naujoji vokiečių tautos "rykštė" — vadinamieji naciai visokiais būdais puola katalikus, nes jie neina į jokių kompromisus tikėjimo atžvilgiu ir stovi jiems ant kelio vesti tautą į šios gdynės pagonizmą. Žinodami, kaip didelę įtaką į žmones turi katalikiškoji spauda, naciai labiausia ir susirūpino, kad jai sudaryti tokias sunkias sąlygas, kad ji nebegalėtų gyvuoti. Tačiau nežiūrint visų kliūčių, katalikiškoji spauda veikia ir, kada tik reikia, drąsiai pasako teisybės žodį nacių vyriausybei ir jų šalininkams. Dėl to naciai dar didesniu inirtimu pradėjo katalikiškąją spaudą persekioti. Aną dieną vienas Vokietijos katalikų laikraštis Duisburge pateko į teismą. Teisėjas, neturėdamas prieš jį kitokių kaltinimų, išnešė keistą, visą kultūringąjį pasaulį nustebinantį, nuosprendį, kad "Katalikų spauda neturi teisės egzistuoti nacių valstybėje". Dėl ko — ir pats teisėjas nežino. Jam iš anksto buvo duotas paliepiamas panašią nesąmonę pasakyti ir duoti suprasti katalikams, kad jų spauda bus žiauriai persekiojama, nes ji skelbia tiesą, nieko nebijo ir stovi už Kristų ir Jo Bažnyčią. Duisburgo teisėjas, atėmęs teisę katalikiškai spaudai gyvuoti nacių valstybėje, pasielgė kaip Pilotas su Kristum. Jis, matydamas prieš save nenusikaltusią katalikišką spaudą, savo ponų liepiamas kalbėjo pats nesuprasdamas, dėlko jis taip elgiasi. Taigi, jį galima vadinti naujos gdynės Pilotu. Tokiam padėjime yra daug Vokietijos aukštų valdininkų, kurie yra priversti teisti ir dėl to, jei kuris iš jų gali išsisukti, pilotiškai nusiplauna rankas.

ŠEIMŲ GEROVĖS PASLAPTIS

Glasgow'o (Škotijoje) arkivyskupas Mackintosh pareiškė savo laiške tikintiesiems labai svarbių minčių. Ganytojas nusiskundžia, jog atsiranda kai kur katalikiškų šeimų, kurios nebesupranta paprastų katalikų tikėjimo pagrindų-principų, veda nedorą gyvenimą. Tas šeimas ardo visuomenių mokslų tariaimieji pranašai, ar nežinodami, ar nesuprasdami žalos, kurią visuomenei padaro savo klaidomis.

Skaitlingos šeimos yra Dievo palaima, tėvų garbė, šalies sveiko gyvenimo pagrindas. Nedoros, supuvusios šeimos neduos sveikų, dorų visuomenei narių-piliečių. Reikia atgavinti katalikiškas šeimas iš vidaus. Tai galima padaryti vien padedant Dievui. Todėl, norėdami šeimoms, visuomenei ir savo kraštui gerovės, skatinkim visus prie maldos, prie šv. Sakramentų. Dievuje atgimusios šeimos bus stipriausias visuomenei ir Bažnyčiai pagrindas.

BALTIJOS SAJUNGA

Visą pasaulį domina, kaip bus ir kada susidarys Pabaltijo Sąjunga. Prancūzija būtinai nori greitai suvesti į artimesnius santykius Lietuvą, Latviją, Estiją. Tiesa, visų šių valstybių atsakingi žmonės padarė reikšmingus viešus pareiškimus. To negana. Estų spauda ragina valdžią imtis padėt Lietuvai išsiaiškinti mūs būklę su Vokietija ir Lenkija. Latvių ūkininkų sąjunga įrašė į savo programą tarp svarbiausių uždavinių: "reikia visomis jėgomis stengtis įgyvendinti Baltijos Sąjunga."

Vokiečiai nesnaudžia. Jie norėtų šioje Sąjungoje turėti balsą, nes ir Vokietija yra Pabaltijo valstybė. Lenkija ieško garbingo būdo susitarti su kaimynais. Į Varšuvą važiavo gr. Zubovas. Jis kalbėjosi su Lenkijos prezidentu ir p. J. Pilsudskiu. Manoma, jie teiravosi, kuriuo būdu būtų galima pradėti normalius santykius su Lietuva. . . . Mainosi laikai, keičiasi reikalai ir vienos valstybės glaudžiasi prie kitų, kad bendromis jėgomis apsaugotų nepriklausomybę.

PALAIM. BOSKO KANONIZUOTAS

Velykų dieną šventuoju paskelbtas palaimintas kun. Jonas Don Bosko, saleziečių kongregacijos įsteigėjas.

Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI pirmininkavo išpudingose ceremonijose, kuriose dalyvavo 23 kardinolai, apie 80 arkivyskupų ir vyskupų, 10 abatų ir šimtai kunigų.

Bazilikos viduje buvo apie 80,000 tikinčiųjų, kurių tarpe daug maldininkų, o aikštėje priešais baziliką — apie 300,000 žmonių minios.

Be žymaus aukštosios kilmės rymiečių, pamaldų metu rezervuotoj vietoj bazilikoje buvo Siamo karalius su karaliene, Italijos sosto ipėdinis princas Humbertas, kurs atstovavo karalių Viktorą Emanuelį, ir kiti.

ŠV. TĖVĄ PRIPAŽINO VALDOVU

Šių metų vas. 28 d. įsakymu laivynui, Anglijos valdžia pripažino Šv. Tėvą nepriklausomu valdovu ir Anglijos laivynui įsakytą reikale Popiežių sveikinti, kaip sveikinami karaliai. Taip pat Šv. Tėvo nuncijai, internuncijai, legatai ir kiti diplomatiniai pasiuntiniai sulyginti su kitų šalių ambasadoriais ir igal. ministeriais. Jie pagerbiami armotų šūvais, einant nustatyta tvarka.

KATALIKAMS IDOMYBĖS

Luxenburg'o Kunigaikštis Jonas turi 13 metų, ir lanko benediktinų mokyklą. Kunigaikštis Jonas yra sosto ipėdinis. Luxemburg yra grynai katalikiška šalis, bet yra tik tai 1000 akrų didumo. Bet yra dar mažesnių valstybių Europoje. Liechtenstein yra tik tai 68 mailių ilgumo, San Marino tik tai 38 mailių, o Monaco tik tai 2 mailių. Mažiausia iš visų yra Vatikanas, Šventojo Tėvo valdomoji valstybėlė, kuri yra tik tai 109 akrų didumo.

Pasaulyje yra 321,000 katalikų kunigų. Iš šio skaičiaus 257,000 yra pasauliečiai, 64,000 vienuoliai. Europoje yra 252,000; Amerikoje 51,500; Afrikoje 4,800; Azijoje 10,300; Australijoje, 2,200.

Major Chester Fordney, kuris pereitą Lapkričio mėnesį su kitu draugu iškilo balionu į stratosferą 61,237 pėdų, beveik 12 mailių, yra katalikas.

“Didžiųjų Šeimynų Apaštalas” Dr. Adolphe Pinard, 90 m. amžiaus, mirė kovo 2 d. Prancūzijoje. Jis buvo uolus kovotojas prieš moderninių nuodemingų gimdymo kontrolės praktikų. Per visą savo gyvenimą jis pribuvo prie 12,000 gimimų.

Katalikai Amerikoje užlaiko 10,000 mokslo įstaigų, su 90,000 mokytojų ir virš du ir pusę milijono mokinių. Šiame skaičiuje su eina 8,000 parapijinių mokyklų, su 70,000 mokytojų ir 2 milijonu mokinių. Bet šios įstaigos pajėgia aprūpinti tik tai pusę visų katalikų vaikų ir jaunimo.

Štai Šv. Vincento a Paulio Draugijos darbų vaisiai ir nuopelnai Amerikoje per pereitus 1933 m.: 6 milijonai dolerių išleista išmaldoms; 148,303 šeimynų (apie 720,500 žmonių) išgelbėta; nariai atlankė pusantro milijonų namų ir 84,200 įstaigų; surado darbo 13,800 žmonėms; subažnytino 2,500 civiliųjų šliūbų; privedė prie Krikšto sakramento 5,200; 11,000 vaikų prikalbino lankyti parapijines mokyklas; 7,700 atkritusių katalikų sugražino į Katalikų Bažnyčią; ir beveik 12 milijonų įvairių tikybinių knygų, laikraščių ir daiktų išdalinta.

Neseniai Londone norėta užvardyti viena iš Londono gatvių “Boleyn Street” atminimui Onos Boleyn, antros pačios Karaliaus Enriko, į kurią įsimylėjęs bet negavęs nuo Šventojo Tėvo divorso nuo savo pirmos pačios, įvedė savatišką tikyba ir Angliją atitraukė nuo katalikybės. Miesto taryba griežtai atmetė prašymą.

Pereitais metais Kardinolų Kolegijoje buvo 53 kardinolai. Tuo būdu lieka 17 vietų dar neužimtų. Iš viso skaičiaus 26 yra italai. Romoje gyvena 24. Iš tebegyvenančių vienas buvo paskirtas Leono XIII, septyni Pijaus X, 14 Benedikto XV, ir 31 dabartinio Pijaus XI. Per Pijaus XI pontifikaciją yra jau mirę 50 kardinolų.

Parapijonai Ėmimo į Dangų parapijos, Syracuse, N. Y., atėję anksti Velykų rytą į Prisikėlimo pamaldas, rado bažnyčia ir kitus parapijinius namus liepsnose. Viskas sunaikinta; padaryta apie \$750,000 nuostolių.

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

PAKLAUSIMAS. Šv. Juozapo juostelė turi septynius mazgelius. Ką jie reiškia?

R. S.

ATSAKYMAS. Jie turi priminti to šventojo septynius Sopolius ir septynius Džiaugsmus.

PAKLAUSIMAS. Jei bažnyčioje tuo pačiu laiku prie dviejų altorių, yra laikomos šv. Mišios, ar galima abiejų kartu klausyti ir dviejų Mišių nuopelnus turėti?

ATSAKYMAS. Abejose Mišiose kunigai, kurie jas laiko meldžiasi už visus tikinčiuosius, o ityn tuos, kurie yra tame laike bažnyčioje. Taigi nuopelnų tenka iš abiejų Mišių. Klausyti gi Mišių reikia stengtis tik vienų katrų nors iš tų dviejų. Nekuriose vyskupijose yra sutvarkyta, kad skambučių skambytų tik prie vienų Mišių, kad esantieji bažnyčioje sektų tomis vienomis.

PAKLAUSIMAS. Ar geras yra "šliubas," duotas ne savo parapijos klebono ir ne savo parapijos bažnyčioje, bet duotas šiaip katalikų kunigo?

P. Vaš.

ATSAKYMAS. Kad kataliko "šliubas" būtų geras, reikia, kad susituokiančioji pora savo moterystės ryšį pažadėtų prie katalikų kunigo; bet kad moterystė būtų *ne tik gera, bet ir tinkama*, reikia "šliubą" daryti prie savo klebono arba jo įgalioto kunigo. Savu klebonu priimta skaityti tekančiosios (nuotakos) klebonas.

PAKLAUSIMAS. Ar galima plauti, ar skalbti šv. Pranciškaus juostelės?

R. S.

ATSAKYMAS. Galima ir išpuola.

PAKLAUSIMAS. Kodėl dabar nieko ne kalbama ir nerašoma apie Teresę Niumaniutę Vokietijoje?

W. M.

ATSAKYMAS. Teresė Niumaniutė, kaip seniau, taip ir dabar kenčia nuo atsikartojančių ant jos kūno Kristaus žaizdų. Rašoma ir kalboma apie ją gana daug įvairiuose laikraščiuose. Kadangi tas pats dalykas nuolatos kartoti nusibosta ir neturi prasmės, tai todėl ir nerašoma nuolatos, o tik kaip kada.

PAKLAUSIMAS. Norint daryti atgailą už praeito laiko paklaidas užsiduodant sau pasninkus, maldas, ar šiaip kokius savęs pasivarginimus — ar tai reikia daryti su savo klebono ar išpažinties klausytojo žinia ir patarimu, ar galima ir taip sau, niekam nežinant, tai daryti.

J. M. K. Laitis.

ATSAKYMAS. Atgaila pirmu pirmiausia privalo būti viduje — dvasioje, širdyje: reikia gaudintis ir liūsti, kad teko nusikalsti. Tą vidują atgailą gali lydėti išoriniai atgailos darbai — įvairūs apsimarinimai. Šiuos imant vartoti, reikia atsižvelgti į savo sveikatą ir pareigas. Negalima vartoti tokių apsimarinimų, kurie sutrukdytų eiti savo pareigas.

Visokius mažesnius apsimarinimus, kurie nieka nekenkia ir nuo pareigų nesulauko, galima vartoti, niekam nieka nesakius. Tik labai sunkių ir nepaprastų apsimarinimų negalima vartoti be žinios.

PAKLAUSIMAS. Man viena moteris sakė, kad šv. Juozapas, Švenčiausios Panos Marijos sužieduotinis, buvo našlys? Ar tiesa?

ATSAKYMAS. Apie šv. Juozapą buvo "Laive plačiai parašyta. Iš to rašto galima sužinoti. Kas tikės, kad šv. Juozapas buvo našlys, nenusidės; kas tikės, kad jis visą savo amžių laikė skaisybę, gerai darys.

Joks sutvertas daiktas negali sielai duoti džiaugsmo lygaus šventos Dvasios džiaugsmo.

PIRMĄ SYKĮ JUDAMIEJI PAVEIKSLAI

Liurdo Stebuklai

Subatoje ir Nedėlioje. Baland.-April 14 ir 15 d. Šv. Jurgio parap. Detroit, Mich.

Bus rodoma juokinga komedija CHARLIE CHAPLIN įžanga 25c. Vaikams 10c. Visur pradžia 7:00 v. vak.

Platinkite naudingiausią savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c krašos ženklelį atsakymui.